

MINISTERIO DE XUSTIZA

DISPÕÑO:

5333 REAL DECRETO 231/2002, do 1 de marzo, polo que se regula o Rexistro Central de Rebeldes Cívís. («BOE» 65, do 16-3-2002.)

A Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil, transformou integralmente tódolos procedementos cívís. A súa posta en funcionamento constatou a axilidade na tramitación dos distintos procesos que nela se regulan, especialmente na reclamación de pequenas cantidades. As novidades introducidas pola lei no procedemento civil contribuíron, en gran medida, a simplificarlos mecanismos procesuais en beneficio do cidadán.

Co mesmo espírito, o artigo 157 da Lei de axuízamento civil prevé que no Ministerio de Xustiza exista un Rexistro Central de Rebeldes Cívís. Este rexistro, que non se refire ás persoas que sexan obxecto de declaración de rebeldía nos termos previstos polos artigos 496 e seguintes da mencionada lei, ten por obxecto evitar que os tribunais reiteren innecesariamente as dilixencias para indaga-lo domicilio descoñecido dunha persoa demandada no proceso. A creación do Rexistro Central de Rebeldes Cívís axiliza significativamente os trámites do proceso, en canto evita que repitan o mesmo tribunal noutro proceso, ou outros órganos xudiciais, as mesmas pescudas en relación cun mesmo demandado de domicilio descoñecido. A constancia nun rexistro centralizado das pesquisas xudiciais indagatorias sen resultado positivo permítelle ó xuíz acudir directamente á comunicación a través de edictos, coa economía en tempo e actividade procesual que isto representa.

Este real decreto, que regula a organización, contido e funcionamento do rexistro, constitúese nun instrumento clave para solucionar unha das causas de atraso no desenvolvemento normal do proceso, contribuíndo, a partir da certeza, á rapidez e eficacia das actuacións xudiciais respecto do demandante, ó tempo que proporciona garantía dos dereitos daqueles cidadáns demandados que non poden ser notificados por descoñecerse o seu domicilio.

O Rexistro Central dotouse dos máis avanzados medios tecnolóxicos en consonancia cos criterios consolidados no Pacto de Estado para a Reforma da Xustiza. Modernízanse os métodos de traballo favorecendo a axilidade procesual, o abaratamento dos custos nas notificacións e a calidade na atención ó cidadán. Configúrase así unha estrutura funcional informatizada con sistemas homoxéneos e compatibles cos utilizados polos órganos xudiciais. Prevese a comunicación telemática asegurando a autenticidade da comunicación e do seu contido, quedando constancia así da remisión e recepción e do momento en que se practicaron as inscricións.

Permítese a utilización polo Ministerio de Xustiza dos datos rexistrados para efectos estatísticos, salvagardando os dereitos dos interesados de conformidade co disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, polo que esta norma prohibe calquera referencia persoal na divulgación desa información.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Xustiza, logo de informe do Consello Xeral do Poder Xudicial, coa aprobación do ministro de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 1 de marzo de 2002,

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto regula a organización e funcionamento do Rexistro Central de Rebeldes Cívís, previsto pola Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil, que se refire exclusivamente ós demandados incluídos no ámbito de aplicación do seu artigo 157.

Artigo 2. *Organización.*

1. O Rexistro Central de Rebeldes Cívís está integrado na Administración xeral do Estado e adscrito ó Ministerio de Xustiza.

2. A xestión do rexistro corresponderalle á Subdirección Xeral de Relacións coa Administración de Xustiza e o Ministerio Fiscal.

3. O Rexistro Central de Rebeldes Cívís é único en todo o territorio nacional e ten a súa sede en Madrid.

Artigo 3. *Contido.*

1. No Rexistro Central de Rebeldes Cívís inscribíranse os nomes e demais datos de identidade daquelas persoas demandadas nun proceso xudicial con domicilio descoñecido e respecto ás cales non tivesen resultado positivo as investigacións practicadas conforme o disposto nos artigos 155 e 156 da Lei de axuízamento civil.

2. A inscrición no rexistro practícarase en virtude de comunicación do órgano xudicial que tratase infructuosamente de sabe-lo domicilio dun demandado nun procedemento ante el tramitado, xuntando os datos de identidade de que dispoña a propósito do interesado.

3. O rexistro incluírá, xunto á inscrición de cada rebelde civil, a relación daqueles órganos xudiciais que promovesen a inscrición ou solicitasen información sobre a súa localización, así como referencia ós procesos en que apareza como demandado.

Artigo 4. *Soporte da información e réxime das comunicacións.*

1. As inscricións estarán contidas nun ficheiro apropiado para recibir, almacenar e conservar toda a información que deba constar no rexistro e para poder recuperala e poñela á disposición de quen teña acceso a este.

2. As comunicacións entre órganos xudiciais e o rexistro realizaranse por procedementos telemáticos, de tal forma que o soporte utilizado asegure a autenticidade da comunicación e do seu contido, e quede constancia da remisión e recepción íntegras, e do momento en que se fixeron. Para tal fin, os sistemas informáticos do rexistro serán compatibles cos dos órganos xudiciais para asegura-la homoxeneidade da comunicación.

Artigo 5. *Acceso ó rexistro.*

1. Ós datos contidos no rexistro terá acceso calquera órgano xudicial que precise comprobar se están inscritas nel as persoas sobre as que o órgano xudicial deba realizar xestións para o coñecemento do seu domicilio.

2. Tamén terá acceso ó rexistro calquera persoa, co único propósito de coñecer se se encontra inscrita nel, así como os procesos ós que se refira tal inscrición e as anotacións que a acompañen.

3. Por solicitude dos interesados indicados no anterior número deste artigo, o rexistro expedirá certificación dos datos que nel figuren.

4. A Administración xeral do Estado poderá elaborar e publicar estatísticas dos asentos contidos no rexistro, eludindo calquera referencia persoal na información e tendo en conta o disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e as súas disposicións complementarias.

Artigo 6. *Cancelacións.*

1. A cancelación rexistral, que se practicará por instancia do interesado, por comunicación do órgano xudicial ou de oficio, será acordada, en todo caso, polo Ministerio de Xustiza.

2. Procederá a cancelación da inscrición do rebelde civil mediante solicitude deste na que deberá indica-lo domicilio ó que se lle poidan dirixi-las comunicacións xudiciais ou por comunicación de calquera órgano xudicial ó rexistro mencionando o coñecemento do domicilio dunha persoa que figure inscrita nel. Con carácter simultáneo á cancelación, o rexistro deberá poñer en coñecemento dos órganos xudiciais que aparecieran anotados xunto á inscrición os datos facilitados do domicilio.

3. No caso de que se denegue a cancelación instada polo interesado por non reuni-los requisitos que lle son legalmente esixibles, o rexistro deberalle indica-los defectos que apreciase e recordarlle a posibilidade de instar novamente esa cancelación en canto quedasen corrixidos. Sen prexuízo do seu dereito a solicitar novamente esa cancelación do rexistro, o interesado poderá dirixirse ó órgano xudicial autor da comunicación orixinaria para que sexa este o que se dirixa ó rexistro solicitando a cancelación da inscrición en cuestión.

4. Tamén procederá a cancelación de oficio das que-las inscricións respecto das que non houbese comunicacións ou consultas nun prazo de cinco anos.

Disposición transitoria primeira. *Implantación gradual das comunicacións telemáticas.*

Mentres os órganos xudiciais carezan dos medios necesarios para efectua-las comunicacións telemáticas a que se refire o artigo 4, estas realizaranse por outros medios que permitan ter constancia da orixe da comunicación recibida.

Disposición transitoria segunda. *Comunicacións de sentencias anteriores á entrada en vigor deste real decreto.*

1. As comunicacións que os órganos xudiciais lle dirixan ó Ministerio de Xustiza, a propósito de demandados con domicilio descoñecido e que teñan entrada antes da data en que o rexistro entre en funcionamento, serán inscritas a partir desa data, con indicación daquela en que se recibiron.

2. Para estes efectos, os tribunais competentes na materia poderanlle remitir ó xestor do rexistro os datos ós que se refire o artigo 3, relativos ás resolucións dadas a partir da vixencia da Lei de axuízamento civil e antes da data en que o rexistro entre en funcionamento.

Disposición derradeira primeira. *Facultades de desenvolvemento.*

Autorízase o ministro de Xustiza para que adopte as medidas necesarias para o desenvolvemento e execución deste real decreto.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 1 de marzo de 2002.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Xustiza,
ÁNGEL ACEBES PANIAGUA

5334 *REAL DECRETO 232/2002, do 1 de marzo, polo que se regula o Rexistro de Sentencias sobre Responsabilidade Penal dos Menores. («BOE» 65, do 16-3-2002.)*

A Lei orgánica 5/2000, do 12 de xaneiro, reguladora da responsabilidade penal dos menores, establece na súa disposición adicional terceira, que no Ministerio de Xustiza se levará un rexistro de sentencias firmes, dadas en aplicación desa lei, ós datos do cal poderán acceder exclusivamente os xuíces de menores e o Ministerio Fiscal. En consecuencia, procede establecer regulamentariamente ese rexistro, regulando a súa organización e contido e os procedementos de inscrición e acceso a el.

As previsións que contén a mencionada lei orgánica para lles facer fronte ás condutas ilícitas dos menores son de natureza sancionadora-educativa, e aínda que precisen dunha actuación xudicial ante feitos que infrinxen as normas legais, adóptanse desde unha perspectiva correctiva e educativa coa finalidade de logra-la reinserción e recuperación do menor infractor para a sociedade. Así, o artigo 51 permítelle ó xuíz, por un procedemento determinado, deixar sen efecto ou substituí-la medida, co cal a listaxe de posibles medidas impostas excede en número a de penas aplicables ós maiores de idade.

Encoméndaselle tamén ó xulgador un estudio singular e específico en cada caso, debendo constar no expediente os datos psicolóxicos, educativos, familiares e de contorno social do menor afectado. Para iso é de grande utilidade a existencia dun rexistro onde conste a referencia dos que foron sentenciados polos tribunais de menores, de tal forma que os xuíces de menores e o Ministerio Fiscal poidan coñecer eses posibles precedentes dun menor suxeito ó procedemento de responsabilidade que contempla a lei.

De acordo cos principios que rexen o pacto de Estado para a reforma da xustiza, para a súa modernización e incorporación ás novas tecnoloxías dunha sociedade da información, o rexistro organízase con criterios de rapidez e eficacia; de aí que expresamente se configure unha estrutura funcional informatizada con sistemas homoxéneos e compatibles cos utilizados polos órganos xudiciais ós que presta servicio, e se estableza a comunicación telemática entre ambos. Estes mesmos principios de axilidade fundamentaron a ordenación de prazos exiguos: dez días para lle comunica-la sentencia ó rexistro e tres días para a expedición por este dos datos requiridos.

Permítese a utilización polo Ministerio de Xustiza dos datos rexistrados para efectos estatísticos, salvagardando os dereitos dos interesados de conformidade co disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, polo que a presente norma prohíbe calquera referencia persoal na divulgación desa información.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Xustiza, logo de informe do Consello Xeral do Poder Xudicial, coa aprobación do ministro de Administracións Públicas,